

Kullene virkelig tabte saa meget i Værdi ved at ligge, vilde man ud fra forretningsmæssige Hensyn ikke under normale Forhold ligge med saa store Beholdninger. Jeg maa for øvrigt sige til det ærede Medlem, der omtalte Kullene, som om det skulde være dem, der næsten ene og alene gav det Underskud, Statsbanerne har, at denne Opfattelse beror paa en fuldstændig Fejltagelse. Udgifterne til Kul i det forløbne Finansaar var, den Gang man behandlede Takstloven, beregnede til at skulle blive ca. 46 Mill. Kr. i Finansaaret 1920—21. De er blevet ca. 60 Mill. Kr., altsaa en Fordyrelse paa ca. 14 Mill. Kr. udover det Beløb, man regnede med, da Takstloven blev vedtaget. Da Statsbanerne nu staa med et Underskud paa over 50 Mill. Kr., maa Grunden for en stor Del søges paa andre Punkter, som man næsten aldrig ønsker at omtale i alt Fald ikke fra det ærede Medlems Side, ej heller fra Socialdemokratiets Side. En overvejende Hovedpart af Underskuddet skyldes Tjenestetidsreglerne, og vi faar ikke Økonomi indenfor vore Statsinstitutioner, før vi faar Tjenestetidsreglerne ændret. Paa dette Omraade har vi haft en Arv fra den afgaaede Regering, som var meget tungere at bære for Statsinstitutionerne end de Kul, vi har indkøbt, og som vi var nødt til at indkøbe, fordi Statsbanerne ved Afleveringen til den nuværende Regering stod i en Tvangssituation, saaledes at vi faktisk ingen Kul havde, men var tvungne til at købe til høje Priser baade til det løbende Forbrug og for at skabe en Reserve. Vi havde Underskud paa Statsbanerne fra den tidligere Regering, og vi havde kun en Kulbeholdning til en eller to Maaneders Forbrug, hvorved vi kom i en Tvangssituation; vi har desforuden haft Tjenestetidsreglerne, som gør det umuligt at faa Statsbanerne til at betale sig. Dette sidste skulde det ærede Medlem tænke noget mere over og saa tale lidt mindre om Kullene. Med Hensyn til Taksterne skal jeg blot sige een Ting. Spørgsmaalet om Nedsættelse af Statsbanetaksterne er noget, der ikke alene er paa Tale her hos os. Jeg kan saaledes henlede Opmærksomheden paa, at man i Sverige for nylig har henvendt sig til Regeringen og Jernbanestyrelsen for muligt at naa til en Nedsættelse af Taksterne i en nær Fremtid. De svenske Statsbanetakster ligger baade med Hensyn til Gods- og Personbefordring langt over de danske, men man stiller sig der ganske afvisende overfor at gaa til en Nedsættelse af Taksterne under de forhaan-

denværende Forhold. Jeg tror, det ærede Medlem skal tale lidt sagte om at gaa stærkt ned med Taksterne her. Jeg tror ikke, der bliver meget mere at køre med; men det vil føre med sig, at Statsbanernes Underskud bliver betydeligt større, end det er i Forvejen, og jeg synes ærlig talt, det kan være stort nok.

Ordføreren (N. Johan Laurson): Det ærede Medlem Hr. Rode mente, der havde været den Vanskelighed ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovforslaget i Finansudvalget, at vi havde savnet en Oversigt fra Finansministeren over den økonomiske Situation. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret deri, bortset fra, at en saadan Oversigt ikke vil være synderlig værdifuld, hvis den ikke er nogenlunde nøjagtig, og det har vi Eksempler paa, at saadanne Oversigter ikke altid har været. Det, der har voldt Vanskeligheder ved Tillægsbevillingslovforslaget i dette Foraar, er den Omstændighed, at der af de Grunde, jeg tidligere har nævnt, har været en saa overvældende Mængde Ændringsforslag, og saa dette, at Tillægsbevillingsloven skulde være færdig ikke saa lidt tidligere, end vi har været vante til i de senere Aar. Det har gjort, at Arbejdet er blevet mere sammentrængt; men der har glædeligvis været et godt Samarbejde mellem alle Partier i Finansudvalget, og derved er det lykkedes at naa til Ende, hvad jeg tror, vi alle kan hilse med Tilfredshed.

Jeg vil gerne gøre en lille Bemærkning om det Forslag angaaende Afskedigelsen af Embedsmænd, der, som det ærede Medlem Hr. Rode nævnte, er fremkommet fra radikal Side, og som blev drøftet i Finansudvalget under et Samraad. Vanskeligheden var ikke alene den, at disse Tjenestemænd blev afskediget, men der fremsattes Ønsket om, at Postvæsenets Ordning skulde foregaa saaledes, at man, efterhaanden som det kunde gøres, anvendte de Tjenestemænd, man nu en Gang havde. Det blev imidlertid paavist, og jeg tror afgørende, at disse Tjenestemænd maatte forflyttes i ikke ringe Grad, hvis man skulde gennemføre sligt, og det vilde volde store tjenestemæssige Vanskeligheder. Jeg skal hermed standse, idet jeg, som jeg har gjort tidligere, anbefaler at stemme for Ændringsforslagene.

Lundberg: Den højtærede Forsvarsminister har nu bekræftet, at det er ganske rigtigt, hvad jeg hidtil har paastaet,